

Imma Mayol: «ERC ha de triar: l'aliança antinatural amb CiU i el PP, o incorporar les seves idees al govern»

DAVID MARÍN

EL PUNT, 22.05.08

El primer any de mandat coincideix amb relleu a la cúpula del grup d'ICV-EUiA a Barcelona. La que ha estat fins ara líder ecosocialista a la ciutat, Imma Mayol, passarà el testimoni a Ricard Gomà durant les pròximes setmanes. Mayol reclama a ERC que torni al govern.

-Aquest primer any de mandat és l'últim seu al capdavant d'ICV de Barcelona. Com ho viu?

-«Estic molt contenta del procés de relleu. Ho havíem de fer. Crec que s'ha acabat la meua etapa com a líder d'Iniciativa-Verds. Ha estat una etapa amb claroscurs, perquè no hi ha ningú que ho faci tot absolutament perfecte, però amb força coses positives. Malgrat això, també tinc clar que està bé una renovació. Ricard Gomà podrà aportar el seu estil de lideratge i les seves idees amb més energia que jo en aquest moment, després de nou anys de fer-ho. Crec que hi ha un bon encaix entre la decisió política i la personal. Jo ara estic molt motivada per dedicar-me molt intensament al que és l'àrea de Medi Ambient. Hem fet un esforç gran de creació d'aquesta àrea, hem donat una resposta més integral a les polítiques mediambiental de la ciutat, ajuntant dues regidories en una de sola. Això em motiva moltíssim. Que en la meua última aportació em pugui concentrar durant tres anys en les polítiques mediambientals em fa molta il·lusió. No em sento ni cremada ni cansada

de l'experiència municipal, però sí que tinc ganes de concentrar-me en les polítiques de Medi Ambient.»

-Per cert: en aquesta àrea, amb la sequera, se li ha girat feina.

-«En el tema de l'aigua estem passant ara el pitjor moment. Aviat tindrem l'oportunitat, com a govern però també com a força política, d'explicar com un canvi radical, substantiu, en la política d'aigua a Catalunya, es pot mostrar que és eficient, útil i bo. En altres tipus de polítiques, és difícil que es pugui veure amb tanta claredat com es veurà això d'aquí a un any. Llavors podrem explicar que es pot fer front a una situació molt difícil d'emergència, però capgirant les polítiques d'aigua i donant pas a una nova cultura de l'aigua.»

-Però passant per un minitransvasament de l'Ebre cap a Barcelona.

-«Passant per un minitransvasament d'urgència. A mi em sap greu que hi hagi tanta gent escèptica que pensa que això és una decisió estructural. M'agradarà demostrar d'aquí a un any que això només ha estat una solució conjuntural, i que la solució definitiva, estructural, per a l'abastament d'aigua, vindrà de la nova cultura de l'aigua.»

-El debat sobre l'aigua ha generat un debat territorial conflictiu, amb retrets de les comarques cap a Barcelona. Com ha d'encarar això la capital de Catalunya?

-«Tothom hi té a perdre, en aquest debat. Aquí s'han ajuntat greuges històrics, de comarques que s'han pogut sentir maltractades. I és curiós, perquè són comarques que s'han sentit maltractades per polítiques d'uns governs, els de CiU, que no creien en Barcelona com a capital de Catalunya. És una paradoxa total. Els governs de CiU van confrontar Barcelona amb la Generalitat. I això ha creat molts anticossos en relació

amb Barcelona. La cultura pujolista va crear molts anticossos als territoris en relació amb la ciutat. Jo, ara, en aquest moment, crec que la nova etapa de la Generalitat ha de servir per capgirar aquesta lògica, que és letal tant per a Barcelona com per al conjunt del país. Un repte que tenim com a ciutat i com a govern de la Generalitat és capgirar això, i això es fa amb temps, perquè no es fa d'un dia per l'altre, i amb treball cooperatiu que permetin evidenciar que és compatible que hi guanyem tots. Això ho dic des de dues legitimitats: des de la legitimitat de ser una formació política que hem reclamat que Barcelona havia de tenir una presó. No pot ser que Barcelona vulgui tenir un Liceu o un Teatre Nacional i, en canvi, no vulgui tenir una presó. Això ho hem defensat. I també des d'una segona legitimitat: som un territori que no malgastem ni una gota d'aigua. A Barcelona es fa un ús hiperresponsable de l'aigua, com ningú al conjunt de Catalunya. Potser n'hi ha que en gasten tan poca com nosaltres, com ara Reus. Però menys, no hi ha ningú. En qualsevol cas, jo treballaré perquè no hi hagi confrontació entre territoris.»

-Amb el relleu al capdavant del grup, hi ha un gir d'Iniciativa cap a les polítiques socials en detriment de les mediambientals?

-«Per rol, Ricard Gomà ha jugat un paper més centrat en la gestió de les polítiques socials. Però aquí el que passarà a partir d'ara és que Gomà, que és un líder global en tota regla, emergirà com a líder polític. És una persona amb molta capacitat i que representa, com molt pocs ho fan, l'esperit global d'Iniciativa, de l'esquerra verda nacional. Està en condicions de defensar tan bé com jo el vessant verd d'Iniciativa que jo gestionaré a l'Ajuntament. Entre altres coses, perquè és una persona amb un veritable pensament polític, que no disgrega.»

-Al govern de l'Ajuntament no hi ha excés de gestió i poc pensament polític global?

-«Si és així, és un error. No ho sé. Jo sempre dic que no hi ha gestió sense política, ni política sense valors. Sé que hi ha gent en el món local que posa l'accent en la necessitat de ser bons gestors locals. És un error. Qualsevol decisió, per petita que sigui, té una càrrega política immensa. Ricard Gomà això ho té molt clar. En general, la gent d'Iniciativa sempre ho hem representat.»

-El relleu, no podríeu haver esperat al final del mandat, per no fer allò que tant es critica del PSC de canviar els líders a mig camí?

-«Miri, nosaltres podríem haver-nos plantejat qualsevol escenari: fer el relleu més endavant, fer-lo d'aquí a tres anys quan acabi el mandat. Ho hem fet ara. Jo vaig anunciar clarament que, si no era alcaldessa, no em tornaria a presentar. I també vaig dir clarament que m'estaria fins al final a l'Ajuntament. I això és el que hem fet. Jo continuo fins a l'últim dia, i fem ara el relleu per dues raons: perquè Ricard Gomà assumeixi amb temps el lideratge polític global, que es faci conegut a la ciutadania amb aquest rol, i perquè la seva proposta de ciutat es pugui bastir des d'ara. A més, jo en aquests moments estic en millors condicions de portar el lideratge de l'àrea de Medi Ambient que el global. Crec que la ciutat sortirà guanyant amb una persona d'Iniciativa que representa des d'ara el futur del projecte.»

-Com ha anat el primer any de governar en minoria?

-«Nosaltres no hem desitjat mai governar en minoria. Ara tampoc. Ara continuem afirmant que seria millor governar amb Esquerra Republicana dins de l'equip de govern. Farem tot el possible, i quan dic tot és tot, perquè com més aviat possible recuperem un govern amb Esquerra

Republicana. Aquest és el mandat de la ciutadania, que va fer un correctiu a les tres forces de govern però els va encarregar també que governessin juntes. Perquè no hi ha cap altra alternativa viable.»

-Un any després, estem més a prop o més lluny d'un acord?

-«En moltes polítiques hi ha acord. La decisió la té Esquerra, que ha de decidir si consolida la seva posició a l'oposició, amb una certa aliança antinatural amb el PP i CiU, o bé si fa una aposta per comprometre's i incorporar les seves idees al govern. Per nosaltres no quedarà.»

-Un ajuntament en minoria és ingovernable?

-«No. Les dificultats que hem tingut aquest any per estar en minoria han tingut més a veure amb la gesticulació que no pas amb obstacles reals. És a dir: dues terceres parts del ple eren d'acord, quan parlàvem de projectes polítics i urbanístics, tant per majoria com per unanimitat. En canvi, la part última, la de control del govern, és on les tres forces de l'oposició, sovint amb una aliança antinatural que no pot entendre cap dels seus tres electorats, s'han aliat en contra del govern. Això és vistós, ho reconec. Però és una cosa més destructiva que constructiva. I més estèril que rendible. Té més de desgast del govern que de construcció en positiu. Per tant, confio poc que això es pugui mantenir gaire en el temps.»

-Però el govern perd votacions.

-«Des del punt de vista numèric i des del punt de vista qualitatiu, el funcionament del govern no ha estat inferior que en el mandat anterior. Hem aprovat el mateix nombre de coses que el primer any del mandat anterior. I hi ha un sol projecte que ens han bloquejat: el Carmel. Que per a mi és una mala decisió, bloquejar-lo, però ja s'ho faran. I hi ha hagut

projectes aprovats per unanimitat, com ara la contracta de neteja, importantíssima, i que no s'havia aprovat mai amb el vot de tothom. També s'ha pogut desplegar el pla de serveis socials bàsics que també ha tingut un suport molt ampli. Des de les fàbriques de cultura per tot el territori fins al pla urbanístic de la Sagrera o les beques de menjador, han pogut tirar endavant.»

-El pla d'actuació municipal (PAM), ha quedat encallat?

-«Amb això estic molt tranquil·la. No em preocupa gens. Tenir aquest pla és una decisió voluntària de l'Ajuntament. Podríem governar amb acords dia a dia. Si l'oposició no vol entrar a negociar l'aprovació del PAM, és igual: el tenim aprovat com a govern.»

-Per què va costar tant arribar a un acord sobre el parc natural de Collserola?

-«Va ser un acord laboriós. Vam analitzar més de vuitanta punts de la franja de frontera entre el parc i la ciutat perquè havíem de resoldre una sèrie de situacions delicades. Era complicat perquè teníem la voluntat de fer parc natural tot el que ja estava inclòs a la xarxa natura, sense perdre-hi ni una hectàrea de protecció, i a la vegada calia resoldre diverses situacions de la ciutat que estaven mal resoltes: barris i urbanitzacions en zona forestal. Va ser laboriós: al final va ser qüestió de reunir gent de la conselleria, gent de l'Ajuntament i recórrer plegats, punt per punt, tota la zona afectada. I vam arribar a un acord que ens permet fins i tot guanyar parc natural, legalitzar algunes situacions urbanístiques i programar els enderrocs d'altres que resulten inviables i que encara hem d'acabar de concretar.»

-Entén la polèmica per la tala d'arbres del Tibidabo?

-«És una polèmica absolutament inflada. És zona d'equipament. De la mateixa manera que pensem que les muntanyes russes no aporten res al projecte de parc del Tibidabo i nosaltres no ens les hauríem estalviat de fer, creiem que és una barbaritat profundament demagògica desvirtuar el projecte de parc del Tibidabo per l'existència d'aquesta atracció. A més, s'instal·larà minimitzant l'impacte. S'han retirat cinquanta alzines, la meitat de les quals tenien problemes, i s'hi plantaran ara noranta arbres. Per tant: nosaltres no ho hauríem fet, però és demagògic dir que això és un atemptat ecològic.»

-Té alguna recepta contra la massificació turística?

-«Més que massificació, el que hi ha és concentració turística. El repte que tenim és desconcentrar els punts d'interès. Ja hem començat a treballar en la redacció d'un pla estratègic del turisme en què es tindrà en compte aquest objectiu. En la campanya electoral vaig parlar amb el sector turístic, i els mateixos representants em van fer aquesta proposta. El creixement il·limitat del nombre de visitants no és possible. Però tampoc diem que no es pugui créixer encara, però el creixement no és il·limitat. El que diem és que cal augmentar la capacitat d'acollida econòmica, social i ambiental de la ciutat, i diversificar l'oferta.»

-La connexió del tramvia, per on ha de passar, per la Diagonal i pel litoral?

-«Estem contents perquè va guanyant hegemonia el que nosaltres hem defensat sempre, que és la unió de les dues xarxes en superfície. Això era una qüestió substantiva, per nosaltres. I som partidaris de fer de la Diagonal com a gran avinguda de transport públic. Si finalment se'ns posa sobre la taula una altra opció, l'estudiarem amb atenció. No serem dogmàtics, en això.»

-S'ho ha repensat, això de deixar la política d'aquí a tres anys?

-«El que tinc clar és que vull un temps per dedicar-me a una activitat professional que no sigui la política. Això ja ho vaig decidir abans de presentar-me: si no era alcaldessa, acabaria aquest mandat i em dedicaria a altres coses. No sé encara a quines. Però m'agradaria alguna institució pública o privada on pugui aportar un bon coneixement de Barcelona i Catalunya i de Mallorca i les Illes. Interconnectar les dues realitats, vivint a Barcelona, és clar, que és on està la meva família. Aquesta és la meva il·lusió.»

-Quin ha estat el millor i el pitjor moment a l'Ajuntament?

- «El pitjor moment el tinc claríssim: l'assassinat d'un agent de la Guàrdia Urbana [Juan Miguel Gervilla, l'any 2000] per part d'ETA. I pel que fa a gestió, el desallotjament de la plaça Catalunya [l'any 2001]. No ho vaig ordenar jo, però va ser un error polític meu no impedir-ho. I el millor ha estat convèncer els companys de govern de la necessitat de fer un salt qualitatiu de les polítiques socials i ambientals, i que ara tothom té assumit. Personalment, la nit electoral del 2003 va ser, sens dubte, un dels més satisfactoris.»

-Què canviaria del que ha fet aquest any?

-«De moment aquest any no veig res que hagi de canviar. Això no vol dir que no sigui exigent amb mi mateixa. Però, si parlem d'aquest mandat, encara no trobo de què penedir-me.»

-Quin creu que és el regidor revelació d'aquest mandat, que no sigui del seu grup?

-«Potser l'empenta i la il·lusió de la regidora de Ciutat Vella, Itziar González (PSC). A més, la sento molt a prop del que nosaltres representem políticament.»

-Té carnet de Bicing?

-«No. Vaig a peu, jo. Sempre que puc. Més del que la gent es pugui imaginar. Baixo a treballar sempre a peu, de Gràcia a la plaça Sant Jaume. Són cinquanta minuts. I per tornar, si puc, també. Escoltant la ràdio als matins o música al vespre, i parlant quan de tant en tant algú m'atura.»

-Què faria per omplir el Fòrum?

-«Els dies festius que fa bon temps ja hi ha molta gent. S'hi veuen veïns, bicicletes... El que jo no faria és posar-hi fires, això ho fa cutre. Ara bé: no tot ho hem d'omplir sempre. Per favor. A la ciutat també calen espais sense omplir on tenir tranquil·litat.»

-Als hooligans els hem de donar paella?

-«Jo crec en la recepta de dotar un espai ad hoc. En toc cas, el problema dels hooligans és un problema de civilització que ens hauríem de fer mirar.»